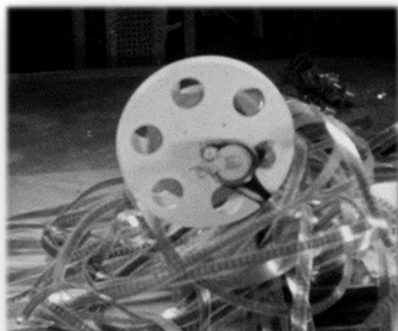

AVANTGUARDES AMATEUR

Centenari del Cinema Amateur (1924-1940)

AQUESTA NIT NO SURTO
Francesca Trián Massana, 1934

DRAMA SENSE PARAULES
Eusebi Ferré Borrell, 1932

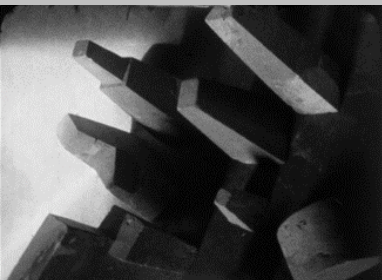
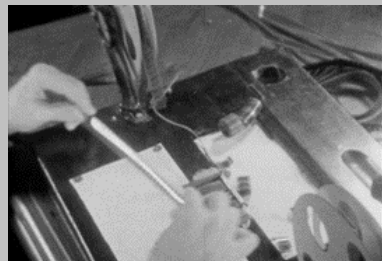

RITMES D'UN DIA
Domènec Giménez Botey, 1933

El Centenari del Cinema Amateur se centra en la poc coneguda col·lecció de cinema amateur de la Filmoteca Catalunya, una de les més importants d'Europa, i ens convida a descobrir una nova manera de concebre les imatges en moviment; una extensió directa de l'experiència d'un individu o col·lectiu que no ve marcada per un objectiu comercial, sinó per l'impuls de capturar i intervenir en un món que canvia vertiginosament. Perquè el cinema amateur es consolida en l'època que segueix a l'Exposició Internacional de Barcelona de 1929, quan les comunicacions són cada vegada més ràpides i globalitzades, però també en anys de grans canvis socials amb l'arribada de la República. Són els anys que l'historiador Philipp Blom defineix com els de «la fractura» entre l'atracció per un futur vertiginós i la nostàlgia d'un passat suposadament afable; en definitiva, entre modernitat i tradició. Els cineastes amateurs filmen aquesta realitat des de múltiples perspectives, permetent que el món fracturat i contradictori travessi les seves gravacions i arribi fins al nostre present amb inesperada potència. En els anys d'entreguerres, la tècnica no és depurada i el llenguatge encara està en procés de consolidació, però els amateurs contribueixen, sens dubte, a les primeres paraules del cinema documental, experimental, educatiu, antropològic, científic o industrial. El que comença com un *hobby* per a les classes acomodades, descrit en els anuncis de Pathé Baby com una «victòria sobre el temps», aviat esdevé un dels moviments cinematogràfics més importants a Catalunya, fins al punt de ser considerat la primera escola cinematogràfica del país.

Sobre aquest DCP:

La llibertat creativa que caracteritza el cinema amateur apropa alguns cineastes a les inquietuds de l'avantguarda i l'experimentació visual. Reflexos, ombres, elements de la natura, objectes curiosos, animals i simbolisme es barregen amb tècniques de muntatge apreses a les sessions de cinema d'avantguarda que s'organitzaven en diferents cineclubs de Catalunya. Hi ha espai també per a la reflexió metacinematogràfica, tant des de l'humor com des de la constatació que el cinema s'ha convertit en un element més de la creativitat quotidiana.

PROGRAMA: DCP de restauracions 3K i 2K de films amateurs 16mm. i 9'5mm.

DRAMA SENSE PARAULES (Eusebi Ferré Borrell, 1932). Catalunya, 13'37", blanc i negre i tenyit, 9'5mm. Escaneig a 2K.

Fons Ferré.

Pel·lícula amb un argument prototípic del melodrama, una dona és infidel al marit i després mor en un accident de trànsit, però de gran riquesa tècnica, incloent el color, l'animació, les superposicions i el collage.

AQUESTA NIT NO SURTO (Francesca Trián Massana, 1934). Catalunya, 08'53", blanc i negre, 16mm. Escaneig a 3K

Fons Prats

L'única pel·lícula amateur oficialment acreditada a una dona. Celebrada pel crític de cinema Josep Palau com una "filigrana fotogràfica impregnada de poesia visual" i guanyadora d'una medalla d'honor del CEC en el Concurs Català de Cinema Amateur de 1934.

RITMES D'UN DIA (Domènec Giménez Botey, 1933). Catalunya, 08'14", blanc i negre, 9'5mm. Escaneig a 2K.

Fons Giménez.

Una de les grans obres del cinema amateur d'avantguarda. Inspirada en l'obra de Francis Bru-guière, resumeix una jornada mitjançant els canvis de llum en una gran ciutat.

REFLEXES (Domènec Giménez Botey, 1934). Catalunya, 05'38", blanc i negre, 9'5mm. Escaneig a 2K.

Fons Giménez.

Pel·lícula d'avantguarda on Domènec Giménez Botey experimenta amb els efectes òptics dels reflexes de l'aigua en diferents superfícies. Medalla de Plata al Concurs Català de Cinema Amateur de 1934 i segon premi en la categoria de fantasia al IV Concurs Internacional de Cinema Amateur el 1935.

AIGUA (Joan Salvans Piera, 1932). Catalunya, 14'42", blanc i negre, 16mm. Escaneig a 3K.

Fons Salvans.

Segurament inspirada per la pel·lícula H2O de Ralph Steiner, Salvans roda una lírica evocació de l'element líquid, barrejant imatges amb un poema propi. Medalla d'Honor al I Concurs Català de Cinema Amateur el 1932.

OMBRES (Domènec Giménez Botey, 1935). Catalunya, 06'33", blanc i negre, 9'5mm. Escaneig a 2K.

Fons Giménez.

Seguint l'estela de la pel·lícula Reflexes, aquest exercici d'avantguarda explora les possibilitats estètiques de les ombres.

POEMA HOMEOPÀTIC (Manuel Amat Rosés, 1935). Catalunya, 11'19", blanc i negre, 9'5mm. Escaneig a 2K.

Fons Amat.

Divertida paròdia del cinema d'avantguarda dels anys 30, amb referències a Salvador Dalí, Luis Buñuel, Àurea de Sarrà, Joan Miró, Carles Sindreu i Sebastià Gasch.

Composició i acompanyament musical, J.M. Baldomà